

Hegela, Schelera, Husserla i Heideggera) i teologa (Kierkegaarda i K. Bartha).

U kritičko-sistematskoj sintezi, kojoj naravski prethodi suptilna analiza, upozorava pisac onda na mnogostruku analognost, koju susrećemo na svakom koraku dosljednog filozofskog mišljenja. U prvom odsjeku (3—63) pokazuje to za metafiziku »uopće«, a u drugom odsjeku (65—154) za »ovu« metafiziku. Analogia entis slijedi iz svega kao onaj oblik osnovnog principa, koji je najvjerniji izraz nerazrješivog jedinstva »meta-noetičke i meta-ontičke metafizike«, te ujedno sjedište i čvor sve filozofske problematike. — U narednom i zaključnom svesku, za koji pisac još ne zna kad će ga moći objelodaniti, obradit će »sadržajnu stranu« metafizike i analogije.

Knjiga pretpostavlja u čitaocu solidnu verziranost u filozofskim sistemima. Uz to je jezik vrlo pregnantan i težak, naročito uslijed piščevog samostalnog stvaranja novih izraza.

Dr. Vilim Keilbach.

Papini: »Gog«, Prijevod Ive Lendića. Pogovor prof. M. Ujevića. Oprema K. Ružičke. Izdanje »Knjižnice Dobrih Romana«, Zagreb (Trg Kralja Tomislava 21). Strana 240. Cijena Din 40.—.

Giovani Papini opće je s pravom priznati prvak među savremenim talijanskim književnicima, i po svojoj je živosti, originalnosti i duhovitosti, postao poznat čitavome svijetu. Najduhovitije i najsmjelije Papinijevo djelo jest »Gog«, koje je odlično preveo mladi naš književnik Ivo Lendić. Papini je u Gogu dao zapiske jednog polubarbara-poluludaka i iznio grku satiru na suvremenu stvarnost i na njezine pretstavnike sviju područja. (Gog se susreće na pr. s Fordom, Ghandijem, Einsteinom, Lenjinom, Wilsonom, Shawom i t. d., i t. d. Ako se ova Papinijeva satira ozbiljno i objektivno vagne, onda se mora priznati, da je pisac tu s puno znanja, duha, oštine opažanja i invencioznosti, dao nemilu sliku, koja mora svakog ozbiljnog čitaoca zaprepastiti i dovesti na misao, da je put savremene civilizacije opasan i poguban. A to je bila i namjera Papinijeva, koji hoće da detronizira naduvene savremene kritike starih vrednota i da baš njih sramotno razgoli i pokaže njihovu plitkost, a da uputi u vrednote veće i trajnije ma ne bile one u ovaj čas »u modi«. Ovo će djelo zato s najvećim interesom biti primljeno i od hrvatske intelektualne javnosti, kako je primljeno i u čitavom svijetu.

»**Rivista di filosofia neoscolastica**«, što je sada izdaje katolička univerza presv. Srca Isusova u Milanu navršila je 25 godina svoga opstanka i plodonosnoga rada. Tom je zgodom posebnim pismom na rektora i urednika o. Gemellija od 18. listopada 1934. sv. otac Pijo XI. čestitao i pohvalio ovo nastojanje, koje je pokazalo zdrave rezultate na polju kršćanske filozofije u Italiji. »Maxima itaque laus commentariis istis tribuenda est, quod tantum veritatis lucem et splendorem inter sapientiae cultores propagaverit et catholicae istius universitatis primum germen existens, tot

adolescentium animos impulerit, ut ex uberrimis doctrinae fontibus, praecipue ex Angelico doctore, solidissima argumenta haurirent... Quapropter commentarii istius scriptores, imprimisque eius moderator, non modo de scientiarum profectu deque civili cultu, sed de ipsa quoque vera religione deque universa Christi ecclesia praeclare omnino meriti sunt«. Želja je sv. Oca, da ovaj časopis i unapred stupa putevima, koji su mu kroz prošlih 25 godina priskrbili ugled u svemu naučnom svijetu.

Promjene kod papinske komisije za Rusiju. Još u godini 1925. danom 25. lipnja ustrojio je sadanji papa Pijo XI. u krilu Kongregacije za istočnu crkvu jednu specijalnu komisiju za crkvene stvari Rusâ, bili oni u ili izvan Rusije. Naročiti konsultor njezin bio je predsjednik Orijentalnog instituta u Rimu P. d'Herbigny, isusovac U god. 1930. je ta komisija postala neovisnom, motu proprijem sv. Oca od 6. aprila (A. A. S. XXII, 1930, str. 153.). P. d'Herbigny je postao biskup ilijski i postavljen joj na čelo.

Sad je opet Motu proprijem od 21. prosinca 1934., koji je objavljen istom 1. ožujka 1935., ukinuta samostalnost te komisije i pripojena Kongregaciji za vanredne poslove sa zadaćom, da vodi brigu o Rusima u Rusiji. Predsjeda joj kard. sekretar kongregacije za vanredne poslove. U krilu pak Kongregacije za istočnu crkvu osnovana je posebna sekcija sa zadaćom, da vodi brigu o vjernicima slavensko-bizantskog obreda na cijelom svijetu izvan Rusije. I Rusi dakle, koji su izvan svoje domovine, potpadaju pod ovu novu sekciju u krilu Kongregacije za istočnu crkvu.

Ovim se pokazuje jedna posebna pažnja prema raznim obredima kod odijeljenih ili nesjedinjenih crkvenih zajednica. Podjedno sv. Otac nalaže Kongregaciji za istočnu crkvu, da posveti skrb štampanju liturgičnih knjiga slavensko-bizantskoga obreda, kojih je dosta malo u prometu. (A. A. S. XXVII, 1935. str. 65.)

